

Men jeg må så også oplyse hr. Frank Dahlgaard om, at det faktisk er sådan, at også medlemmer fra andre partier kommer og spørger mig om noget, som jeg prøver at finde et svar på, selv om det ikke går formelt gennem systemet.

**Frank Dahlgaard (UP):**

Jo tak. Men øvelsen her går jo så ud på at finde ud af: Hvor går grænsen for en ministers brug af sine embedsmænd, og i hvilket omfang? Er det ministeren, der skal sætte grænsen? Og i hvilket omfang er det departementschefen?

Jeg hører da selv til dem, der mener, at det i høj grad er departementschefen. For en engageret og aktiv minister, og dertil regner jeg jo økonomiministeren, kan jo let komme for langt. Og spørgsmålet er: Hvornår er en minister en minister, og hvornår er ministeren en partileder? Og økonomiministeren er jo både minister i Økonomiministeriet og partileder for Det Radikale Venstre.

Og når vi har den situation, vi har, at der midt i 1990'erne skete en voldsom forøgelse af statsstøtten både til partierne og til folketingsgrupperne, skulle man da mere end nogen sinde i dag forvente, at skatteudspil, partiudspil på et område er noget, der bliver beregnet og lagt frem fra partierne og partisekretariatene, som har masser af penge til at ansætte højtbetalte og kloge akademikere og økonomer, og ikke ovre i Økonomiministeriet.

Men er det ikke det, der er sket?

**Økonomiministeren (Marianne Jelved):**

Nej, det er ikke det, der er sket. Jeg vil gerne prøve at give en illustration af, hvor grænsen går.

Hvis en minister, en justitsminister – for nu at tage noget helt andet – beder sit ministerium om at lave beregninger, nogle skatteberegninger, så er det helt ude over grænsen, for det har Justitsministeriet intet med at gøre.

Der er en anden ting, hr. Frank Dahlgaard skal være opmærksom på. Selv om man har fået partistøtte osv., har det ikke mindsket spørgsmålene, heller ikke den type tekniske spørgsmål, til ministerierne som sådan og slet ikke til Økonomiministeriet. Og det er der god grund til, for Økonomiministeriet er det eneste ministerium, som har lovmodellen, og som dermed kan lave de fordelingspolitiske beregninger.

Derfor laver Økonomiministeriet fordelingspolitiske beregninger til alle ministerier, hvis de

beder om dem, og til Folketingets medlemmer, når de beder om dem. Der er mange eksempler på det, og det er nogle gange et meget omfattende arbejde. Det har det nu ikke specielt været i denne her situation.

Så spørger hr. Frank Dahlgaard, om det ikke er et problem at være både partileder og minister. Nej, og det er altså sådan, at uanset hvor gerne det kunne ønskes en gang imellem, så kan man ikke skifte kasketterne ud. Jeg kan ikke gå udenfor på Slotspladsen og udtale mig om fastkurspolitik på en måde som partileder; som jeg ikke også ville gøre som økonomiminister – for at tage et oplagt eksempel. Man kan ikke skille tingene ad på den måde.

Men at problematisere, at jeg stiller nogle spørgsmål, som er ressortspørgsmål, til Økonomiministeriet, vil være højst besynderligt.

**Frank Dahlgaard (UP):**

Det er klart, at der er en grænse, og det er svært at præcisere den. Derfor er det et svært arbejde, som Justitsministeriet – tror jeg, det er – er kommet i gang med, hvor de skal komme med den præcisering her inden begyndelsen af det nye folketingsår.

Men er det nu ministerens ressort, altså en række skatte spørgsmål? Det var vel mere naturligt, hvis de spørgsmål var blevet stillet til Skatteministeriet. Men spørgsmålene er ikke engang stillet formelt af hr. Anders Samuelson, som er ministerens partikollega, og så har ministeren sat embedsmændene i gang.

Men jeg synes, det er interessant at høre – og det var et klart svar fra ministeren – at departementschefen ikke på noget tidspunkt har haft anfægtelser eller bekymringer eller betænkeligheder i forhold til at gå i gang, hvad enten det er europjece eller skatteoplæg. Og vil ministeren medgive, at omkring det radikale skatteoplæg er der ikke bare tale om tekniske beregninger, men faktisk også om anbefalinger og råd om, hvad man kan gøre alternativt, i stedet for løse tanker, der er fremsat?

**Økonomiministeren (Marianne Jelved):**

Der er ikke fremsat løse tanker. Der er kommet et fuldstændig færdigt udspil, og der er blevet bedt om en vurdering af f.eks. arbejdsudbudseffekt, hvilken måde man kunne skabe den størst mulige effekt på, enten den eller den.

Det er der svaret på. Det er også det, der fremgår af det, der er citeret i aviserne.